

ג. יש לעורר אודות פרטי הדינים בשולחן ערוך אודות ההנהגה כתשעת הימים, ובפרט פרטי הדינים דשבוע שחל בו תשעה באב, שבוה נכלל גם החיוב למווד הלכות אלו בשולחן ערוך [ראה לעיל אות יג].⁵

עריכת סיומים

ד. יש לעורר ע"ד המנהג דעריכת "סיומים" בכל תשעת הימים,⁶ [כולל סיומי ההלכות בשיעורים היומיים ברמב"ם⁷] כדי להוסיף בשמחה של תורה באופן המותר, שעל ידי זה מבטלים הענינים הדיפך השמחה כו'.⁸

ה. אף שיש דעות שיכולים לערוך סיום על פרק, או על מסכת שלימה במשניות, מוטב לערוך סיום על מסכת (לא רק פרק) בגמרא (לא רק במשנה) - "סיום" עם כל הפרטים, לכל הדיעות [כמו מסכת תמיד⁹].¹⁰

ו. לקשר ה"סיום" ("משפט") גם עם נתינה לצדקה¹¹, ובמקום המתאים - לקשר גם את ה"סיום" "יוםא טבא לרבנן" - עם סעודה והתועדויות¹².

ז. להשתדל בעריכת הסיומים "ברוב עם הדרת מלך", לאחד רבים מישראל¹³ (מצד אהבת ישראל ואחדות ישראל) בשמחה לגמרה של תורה, גם אם רובם לא סיימו בעצמם המסכת כו'.¹⁴

תשעת הימים

תשעת הימים

א. כיון שבשלת השבועות עצמם ניתוסף חומר מיוחד בראש חודש מנחם-אב, ובשבוע שחל בו תשעה באב, (גם כשתשעה באב נדחה ליום ראשון¹), ועל אחת

וכמה בשבעה באב², צריך להיות הוספה יתירה בזמנים אלו בהענין ד"ציון במשפט (תורה) תפדה ושבי' בצדקה³.

ב. יש⁴ לעורר אודות הוספה בתורה בעניני הגאולה ובנין בית המקדש השלישי, וחזיון הצפוי והתשוקה והדרישה כו' להגאולה⁴.

וזאת למודעי שהליקוט כולל הן השיחות המוגהות והן השיחות הבלתי מוגהות (רשימת השומעים), מתשמ"ח ואילך, והוא על אחריות המלקט בלבד.

1) ראה שיחת ר"ח מנחם אב תשמ"ח - התועדויות ע' 78-9: "ויש להעיר בנוגע לקביעות תשעה באב שנדחה ליום ראשון: כשתשעה באב עצמו חל ביום ראשון בשבוע (לא התענית דת"ב שנדחה ליום ראשון), הרי דיני השבוע שחל בו תשעה באב אינם שייכים אלא בו ביום בלבד; אמנם, כשתשעה באב חל בשבת (ורק התענית נדחה ליום ראשון), יש שק"ט וחילוקי דעות אם כל השבוע שלפניו דינו כשבוע שחל בו תשעה באב, או שמצד דחיית התענית ליום ראשון נדחה גם החומר דשבוע שחל בו תשעה באב, ואין כאן המקום להאריך בזה, ותן לחכם ויחכם עוד . . . ולהעיר, שאף שנתבאר לעיל שבקביעות שנה זו (תשעה באב נדחה) יש להסתפק אם שייכים פרטי הדינים דשבוע שחל בו תשעה באב - הרי, מובן וגם פשוט, שכשמדובר אודות הוספה בתורה ובצדקה, שזמן חיובם במשך כל השנה כולה, בודאי שאין מקום לשק"ט כו', ולכל הדעות יש להוסיף עוד יותר בשבוע שחל בו תשעה באב גם בקביעות שנה זו. וי"ל - ע"ד הצחות ש"ספיקא דאורייתא לחומרא", כלומר, כשיש ספק בנוגע ללימוד התורה (אם צריך להוסיף כו') יש להתנהג לחומרא".

2) ראה שיחת ז' מנחם אב תשמ"ט - התועדויות ע' 122: "אודות שבעה במנחם-אב - איתא בגמרא ש'בשבעה נכנסו נכרים להיכל כו'". ומובן בפשטות שאין כוונת הגמרא לגרום ח"ו צער ועגמת-נפש ליהודי, אפילו בענין פרטי, ועאכ"ל בענין שנוגע לכלל ישראל, וזוהו גופא באופן שנמשך כבר יותר מאלף ותשע מאות שנה מהפעם הראשונה ש'נכנסו נכרים להיכל", אשר, "הימים האלה נזכרים ונעשים גו' בכל שנה ושנה". כוונת הגמרא היא - לעורר ע"ד השתדלות נוספת ב"מעשינו ועבודתינו" למחר הגאולה ובנין בית המקדש, נוסף על ההשתדלות המיוחדת במשך כל ג' השבועות ד'בין המצרים", ובפרט החל מר"ח מנחם-אב, ומוסיף והולך מיום ליום, ככל שמתקבלים יותר לתשעה באב, ועאכ"ל החל משבעה באב, שבו "נכנסו נכרים להיכל". וע"ד המבואר במדרש בנוגע לכללות ענין החורבן, "עלה אר"י כו' והחריב אריאל . . . על מנת שיבוא אר"י כו' ויבנה אריאל" - כן הוא גם בנוגע להזכרת ענין החורבן (החל משבעה באב ש'נכנסו גוים להיכל") בכל שנה ושנה: כש'הימים האלה נזכרים ונעשים", ורואים שעברה עוד שנה, ועובר עוד יום ועוד יום, ועדיין לא זכינו כו' . . . ולא רק שיעובר יום סתם, אלא שמגיע יום שניתוסף בו ענין מיוחד בלתי רצוי, כבנד"ד, שבעה באב, ש'נכנסו נכרים להיכל" - הרי זה "על מנת" (כלשון המדרש) ליתן לכאור"א מישראל תוספת כח וחזיון בתביעה הנפשית, מקרב לב עמוק, שתקויים כבר בפועל ממש ההבטחה ד'יבוא אר"י כו' ויבנה אריאל", בנין ביהמ"ק בגאולה האמיתית והשלימה ע"י דוד מלכא משיחא".

3) שיחת ר"ח מנחם אב תשמ"ח - התועדויות ע' 79.

4) ש"פ מטות-מסעי תשמ"ח - התועדויות ע' 95: "יש להזכיר ולעורר עוה"פ אודות כו' ושם ע' 91: "ונקודת הענין שביטול החורבן והגלות הוא (לא כ"כ ע"י התבוננות בחומר ירידת הגלות, אלא) בעיקר ע"י ההתבוננות במעלת הגאולה . . . לעורר הכוסף והתשוקה והגעגועים, ובמילא, הבקשה והדרישה כו' להגאולה העתידה, שע"ז מהמרים ומזרזים את הגאולה בפועל ממש, ולא עוד, אלא, שמגלים את הפנימיות והטוב שבענין החורבן והגלות גופא".

5) שיחת ר"ח מנחם אב תשמ"ח - התועדויות ע' 78: "ע"פ הכלל המעשה הוא העיקר" יש לעורר אודות . . . (בהוספה על הדינים השייכים לשלת השבועות דביהמ"צ). וראה ש"פ מטות-מסעי תשמ"ח - התועדויות ע' 91: "...נוסף ללימוד ההלכות ד'בין המצרים", הן פרטי ההלכות השייכות לכל שלשת השבועות והן פרטי ההלכות השייכות לתשעת הימים, כדי לידע את המעשה אשר יעשו (כל זמן שמיח צדקנו עדיין לא בא) וכו'".

6) ש"פ דברים, תשעה באב (נדחה), י"ד וי"א מנחם-אב - התועדויות תנש"א ע' 95-6: "כאן המקום לעורר עוה"פ מחדש, שאם ח"ו משיח יתעכב, יש להמשיך, ובחיות חדשה והתחזקות (בכל יום יהיו בעינין חדשים), לערוך "סיומים" במסכתות הש"ס ("משפט") ב"תשעת הימים".

7) משיחת י"ז תמוז, וש"פ פינחס תש"נ הערה 188 - התועדויות ע' 55. להעיר מש"פ דברים, שבת חזון תשמ"ט - התועדויות ע' 108: "התעוררות מיוחדת בזה - ע"ז שבערב שבת זה סיימו חלק מהלכות ברמב"ם, שבו מביא חלק מהברייתא של רבי פנחס בן יאיר, המובאת (לכמה גירסאות) בסיום (המשניות) מסכת סוטה", שע"ז ישנה הזמנות מיוחדת לערוך סיום על מסכת סוטה".

8) ש"פ מטות-מסעי תשמ"ח - התועדויות ע' 95. ושם הערה 120: "להעיר גם מהפתגם הידוע בפירוש דברי חז"ל "משנכנס אב ממעטין בשמחה" - ש"ממעטין" הענינים הבלתי-רצויים דתשעת הימים "בשמחה", ע"י ההוספה בשמחה, באופן המותר ע"פ שו"ע, כמובן".

9) ראה ש"פ דברים תש"נ - התועדויות ע' 97: "לא רק מסכתות שכולן משנה אלא גם גמרא, כולל מסכתות שבחלקן יש גמרא, כמו מסכת תמיד, ובפרט שלימוד מסכת תמיד הוא מעניני העבודה ביהמ"ק, (ע"ד לימוד מסכת מדות שכולה משנה) אודות בנין הבית, אשר, ע"י הלימוד בעניני הבית "אני מעלה עליהם כאילו הם עוסקין בבנין הבית", ויתירה מזה, שע"ז אין "בנין ביתי בטל". ולהעיר משיחת ר"ח מנחם-אב תשמ"ט - התועדויות ע' 86: "מסכת תמיד - המסכת הקצרה ביותר מבין המסכתות שיש עליהם גמרא, ולכן, כשצריכים לערוך סיום בכל יום מתשעת הימים, ומחפשים מסכת קצרה שנקל יותר לסיימה, הרי המסכת הראשונה היא מסכת תמיד".

10) שיחת ר"ח מנחם-אב תשמ"ט - התועדויות ע' 86.

11) וראה ראשי-דברים משיחת ש"פ מטות-מסעי תנש"א: "וכנהוג בשנים האחרונות, יש לקשר הסיומים עם צדקה - (החל מצדקה ברוחניות בש"ק) - ואחרי ש"ק (ניט אין שבת גערעט) גם צדקה בגשמיות".

12) ש"פ דברים, תשעה באב (נדחה), י"ד וי"א מנחם-אב תנש"א - התועדויות ע' 96.

13) ש"פ מטות-מסעי תנש"א - התועדויות ע' 80.

14) ש"פ מטות-מסעי תשמ"ח - התועדויות ע' 95: "וימה טוב - שיערכו הסיומים וכו'".

מוקדש לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח,

ולעילוי נשמת הרה"ר ר' יהודה ב"ר אהרן ע"ה ימיני נפטר ביום י"ט תמוז ה'תשמ"ח וזוגתו מרת שושנה ב"ר שלום ע"ה נפטרה בש"ק פ' ויגש, ז' טבת ה'תשס"ב ת. נ. צ. ב. ה. נדפס ע"י בנם הרה"ר ר' אמיני וזוגתו מרת פייגא שרה ומשפחתם שיחיו ימיני

נא לתלות על כותלי בית הכנסת, ומצווה לפרסם בכל מקום! כתובתינו באינטרנט: <http://www.moshiach.net/blind>

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

ח. לשתף בה "סיומים" [אנשים ונשים (בנפרד - כמוכזן)] כולל גם הקטנים (לא רק קטנים בידיעות, אלא גם קטנים בשנים) שעדיין אינם שייכים להבנה והשגה.¹⁶

ט. כדאי ונכון לערוך "סיומים" על מסכתות כאלו שסיומם בענינים שנקל לאמרם ולהסבירם במהירות לכאור"א מישראל, אפילו פשוט שבפשוטים.¹⁷

י. לדוגמא: מסכת תמיד, סיומה, "השיר שהיו הלויים אומרים במקדש כו", וכן הסיום "כל בניך לימודי ה'" - בארבעת המסכתות ברכות נזיר יבמות כריתות, ראשי תיבות "בניך".¹⁷

יא. שב"סיומים" אלו יכולים לשתף גם יהודי שפוגשים ברחוב, ובאמצע עסקיו כו' - על ידי זה שמספרים לו שביום זה נערך "סיום" ("ברוב עם") על מסכת פלונית, או אפילו על ידי זה שאומרים לו המאמר דסיום המסכת מבלי לספר לו שזהו ענין של "סיום", שגם על ידי זה משתפים אותו בה "סיום".¹⁸

יב. כדאי ונכון שיערכו סיום גם במשך כ"ד שעות המעת-לעת [דתשעה באב] גופא¹⁹, (בענינים המותרים ללמוד בתשעה באב - מסכת מועד קטן) על יסוד הנהגתו של כ"ק אדמו"ר נ"ע לערוך סיומים אף שלא הי' סועד אחר כך בבשר ויין.²⁰

יג. הנ"ל הוא נוסף על הסיום שיערך במוצאי תשעה באב, בזמן המותר באכילה ושתי', סעודה לגמרה של תורה.²¹

יד. [בתשעה באב נדחה תנש"א אמר:] שיערכו סיומים ביום השבת קודם זה (תשעה באב עם סעודה), ולאחרי זה - גם במוצאי שבת וביום ראשון עשירי באב (באופן המותר), ועל אחת כמה וכמה במוצאי יום ראשון.²²

טו. [וכן] שיוסיפו בימים אלו בלימוד התורה וקיום המצוות, ובמיוחד מצות צדקה, החל ביום שבת זה (באופן המותר), ועל אחת כמה וכמה במוצאי שבת וביום ראשון ובמוצאי יום ראשון, ובימים שלאחרי זה.²³

15 ש"פ דברים, שבת חזון תשמ"ט - התוועדויות ע' 108.

16 ש"פ מטות-מסעי תנש"א - התוועדויות ע' 80: "ע"ד ובדוגמת הסיום דערב פסח שמנהג ישראל להביא גם בכורים הקטנים. ולהעיר, שהסיום דערב פסח אינו דוגמא בעלמא, אלא שייך גם להסיומים דתשעת הימים - כי, הסיום דערב פסח הוא הכנה להגאולה דפסח, והסיומים דתשעת הימים הם הכנה להגאולה העתידה שהיא "כימי צאתך מארץ מצרים (אראנו נפלאות)", ובהדגשה יתירה בשנה זו. שעומדים על סף הגאולה".

17 ש"פ מטות-מסעי תשמ"ח - התוועדויות ע' 95.

18 ש"פ מטות-מסעי תשמ"ח - התוועדויות ע' 96: "אפילו ללא ידיעתו) - שהרי "זכין לאדם שלא בפניו".

19 שיחת ר"ח מנחם-אב תשמ"ט - התוועדויות ע' 94.

20 משיחת י"ז תמוז, וש"פ פניחס תש"נ הערה 189 - התוועדויות ע' 55: "כפי שנהגו בשנה שעברה (ובשנים שלפנ"ו) לערוך סיום גם בתשעה באב . . . שלא הי' סועד אח"כ בבשר ויין (ספר המנהגים חב"ד ע' 46)".

21 שיחת ר"ח מנחם-אב תשמ"ט - התוועדויות ע' 94: "וע"ז תהי' מעלה נוספת - שני סיומים (בת"ב עצמו ובמוצאי ת"ב) סיום כפול כאמור, ש"כפל" קשור עם הגאולה".

22 ש"פ דברים, תשעה באב (נדחה), י"ד ו"א מנחם-אב תנש"א - התוועדויות ע' 96.

23 ש"פ דברים, תשעה באב (נדחה), י"ד ו"א מנחם-אב תנש"א - התוועדויות ע' 95:

"בהתאם להסיום של הפטרת שבת "ציון במשפט תפדה ושב" בצדקה" ש"משפט" קאי אתורה ו"צדקה" קאי על כללות כל המצוות אשר נכללים במצוות צדקה". וראה שם הערה 149: "להעיר ש"כ" אדמור שליט"א נתן שטרות של דולר על מנת לחלקן לצדקה מוקדש לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח,

ולעילוי נשמת הרה"ח ר' יהודה ב"ר אהרן ע"ה ימיני נפטר ביום י"ט תמוז ה'תשמ"ח וזוגתו מרת שושנה ב"ר שלום ע"ה נפטרה בש"ק פ' ויגש, ז' טבת ה'תשס"ב. ת. נ. צ. ב. ה. נדפס ע"י בנם הרה"ח ר' אמיתי וזוגתו מרת פייגא שרה ומשפחתם שיחיו ימיני

נא לתלות על כותלי בית הכנסת, ומצווה לפרסם בכל מקום! כתובתנו באינטרנט: <http://www.moshiach.net/blind>